

Arrest

nr. 86 659 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 16 december 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid van 26 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 12 januari 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.2. Op 26 oktober 2010 werd deze aanvraag ongegrond bevonden, op basis van de volgende overwegingen:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 12.01.2010 werd ingediend door

A., M. (R.R.: (...))

nationaliteit: Armenië (Rep.)

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-attaché (zie gesloten omslag) blijkt dat de medische problemen waaraan betrokkene lijdt, kunnen worden onderverdeeld in drie medische aandoeningen. Betrokkene volgt voor deze drie medische aandoeningen een medicamenteuze behandeling en wordt ook regelmatig opgevolgd door een gespecialiseerde arts.

Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland, Armenië.

Verwijzend naar een e-mail dd. 04.11.2008 van professor Ara Babloyan van het Arabkir Joint Medical Centre in Yerevan blijkt dat de medicatie die betrokkene neemt volgens de essentiële geneesmiddelenlijst beschikbaar is in Armenië en dat er in alle poliklinieken een kabinet is gespecialiseerd in het behandelen van de derde aandoening van betrokkene. In enkele medische centra zijn er specifieke afdelingen gespecialiseerd in het behandelen van de derde aandoening van betrokkene. De zorgen voor deze aandoening zijn gratis op voorschrift van de huisarts. In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid, maar de zorgen zijn gratis voor patiënten uit social zwakkere groepen of voor patiënten met ziekten die opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen (waaronder de derde aandoening van betrokkene).

Verwijzend naar een schrijven dd. 25.02.2009 eveneens van professor Ara Babloyan blijkt dat de medicatie die betrokkene neemt (of een alternatief) beschikbaar zijn in Armenië op voorschrift van de arts. Ook de nodige opvolging door een gespecialiseerde arts is beschikbaar in Armenië. Patiënten met een aandoening zoals de derde medische aandoening van betrokkene kunnen terecht in de lokale poliklinieken in de hoofdstad of in de regio's van Armenië, ofwel in gespecialiseerde medische centra.

Verwijzend naar een schrijven dd. 09.06.2010 eveneens van professor Ara Babloyan blijkt dat de behandeling en medicatie bij een gespecialiseerde arts voor de tweede aandoening waaraan betrokkene lijdt beschikbaar is in Armenië. De behandeling is mogelijk in Yerevan in de volgende ziekenhuizen: Universitair Ziekenhuis N1, Medisch Centrum "Erebouni" en het Medisch centrum "Arabkir".

Verwijzend naar de informatie dd. 15.10.2010 afkomstig van de Armeense gouden gids blijkt dat er in Armenië verschillende medische centra zijn en dat de behandeling van de eerste en tweede aandoening van betrokkene beschikbaar zijn in Armenië.

Verwijzend naar een e-mail dd. 29.09.2010 van Mevrouw Mery Gevorgyan van het Armeense Ministerie van Volksgezondheid blijkt dat de behandeling en opvolging van de eerste aandoening van betrokkene mogelijk is in alle provincies in Armenië.

Er kan uit deze informatie worden geconcludeerd dat de behandeling die betrokkene volgt (of eventueel een alternatief) beschikbaar is in Armenië. Ook de noodzakelijke opvolging en behandeling zijn beschikbaar in Armenië.

Wat betreft de toegankelijkheid blijkt uit de demografische gegevens van betrokkene, dat betrokkene afkomstig is uit de regio Echmiadzin. Deze regio bevindt zich op een 20tal kilometer van de hoofdstad Erevan. Hieruit kan worden besloten dat betrokkene voor de nodige opvolging en behandeling terecht kan in de ziekenhuizen en Erevan. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de medicatie voor de eerste en derde aandoening van betrokkene gratis kunnen worden verkregen in Armenië. Ook de opvolging van de derde medische aandoening van betrokkene is gratis in Armenië.

De betrokkene kan reizen. Hoewel dr. Kerch op de attesten van 28/12/2009 stelde dat betrokkene niet kon reizen en terugkeren naar het land van herkomst en dat er geen therapie is in het land van herkomst, dient hierbij te worden opgemerkt dat de precieze reden en de termijn van een eventuele reisongeschiktheid niet aangegeven werden op de betreffende medische attesten. Uit de bovenstaande herkomstlandinformatie blijkt nochtans dat de noodzakelijke medische behandeling en opvolging beschikbaar is in Armenië. Uit de beschikbare medische gegevens blijkt daarenboven niet dat betrokkene momenteel gehospitaliseerd is, noch dat er sprake is van een actuele instabiele medische toestand of een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen. De behandeling die betrokkene neemt dient wel ononderbroken te worden verdergezet.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg. Hoewel dr. Kerch op de attesten van 28/12/2009 stelde dat de aanwezigheid en de zorg van familieleden en/of derden (op dat ogenblik) noodzakelijk was, dient ook hier opgemerkt te worden dat een eventuele reden hiervoor niet af te leiden is uit de betreffende medische attesten en dat uit de recentere medische gegevens niet blijkt dat mantelzorg noodzakelijk is. Bij een eventuele reis is de aanwezigheid van een derde evenwel aan te bevelen. Na contactname met de dienst Repatriëringen blijkt dat medische begeleiding voorzien kan worden bij een gedwongen repatriëring.

De arts-attaché concludeert dan ook dat hoewel de aandoeningen van betrokkene kunnen beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat wordt behandeld en opgevolgd, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Armenië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende

behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene

gewoonlijk verblijft.

3)

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkene nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie welk aan betrokkene werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de formele motiveringsplicht zoals opgelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Verzoeker toont niet aan dat, en om welke redenen, de motieven van de bestreden beslissing, die hem gekend zijn, hieraan niet zouden voldoen, noch maakt hij duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet

zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending ervan is dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt evenwel dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, zodat hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht inroept. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Nauw daarbij aansluitend moet, wat het eveneens geschonden geachte zorgvuldigheidsbeginsel betreft, worden gesteld dat dit beginsel aan het bestuur de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de verwerende partij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Verzoeker doet in eerste instantie gelden dat de verwerende partij volledig in de mist gaat door te verwijzen naar de behandelingsmogelijkheden in Armenië, daar waar hij de Oekraïense nationaliteit heeft.

Uit het administratief dossier blijkt dat in de aanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing werd gesteld :

“Ik heb de eer u mee te delen geraadpleegd te zijn door de heer A.M., geboren te E. (Armenië), van Armeense nationaliteit (...).”

en

“Dat verzoeker in Armenië geen garantie heeft dat hij de juiste medicatie alsook enige medische en psychologische begeleiding zal krijgen.”

Verzoeker beriep zich overigens in deze aanvraag op het feit dat zijn asielaanvraag nog steeds hangende was zodat hij niet de verplichting had om een bewijs van identiteit te leveren.

Uit de stukken met betrekking tot verzoekers asielprocedure blijkt dat verzoeker telkenmale verklaarde van Armeense nationaliteit te zijn.

Gelet op de hierbovenstaande vaststellingen kan de verwerende partij niet ten kwade worden geduid dat zij de aanvraag heeft onderzocht in het licht van de situatie in Armenië. Verzoeker voert bij zijn huidige verzoekschrift dan wel een kopie van een identiteitsdocument waarop vermeld staat dat hij de Oekraïense nationaliteit zou hebben, maar dit stuk lag niet voor ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing, zodat de verwerende partij er geen rekening mee kon houden, en bovendien strookt het niet met de eerdere verklaringen van verzoeker dat hij de Armeense nationaliteit zou hebben. Dit middelonderdeel is niet gegrond.

2.5. Verzoeker geeft zich verder over aan kritiek op de mogelijkheden tot behandeling in Armenië, zoals die door de verwerende partij zijn beoordeeld. Evenwel moet worden vastgesteld dat hij bij dit middelonderdeel geen belang heeft: verzoeker stelt voor de eerste keer in zijn verzoekschrift dat hij de Oekraïense nationaliteit heeft, terwijl hij voor de Belgische instanties steeds heeft voorgehouden van Armeense nationaliteit te zijn. Hij voegt bij zijn verzoekschrift –en voor de eerste keer– een identiteitsdocument dat strookt met zijn verklaringen omtrent zijn Oekraïense nationaliteit. Hieruit kan worden afgeleid dat verzoeker zich in ieder geval zelf niet kan beroepen op de situatie in Armenië, nu hij in weerwil van wat hij steeds heeft beweerd, niet de nationaliteit van dit land draagt en het de verwerende partij zelf ten kwade duidde de situatie aldaar te hebben onderzocht. Gelet op deze vaststellingen en mede gelet op het feit dat verzoeker de bevoegde instanties zelf in de onmogelijkheid heeft gesteld om een adequaat onderzoek te doen van zijn aanvraag, moet worden vastgesteld dat hij geen belang heeft bij zijn kritiek op de situatie in Armenië. Dit middelonderdeel is derhalve niet ontvankelijk.

2.6. Het middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS